

NĚMECKÝ BOXER

(DEUTSCHER BOXER)

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINALNÍHO STANDARTU: 13.03.2001

VYUŽITÍ: společenský, služební pes a obranář

KLASIFIKACE FCI:

Skupina 2	Pinčové a knírači, molossoidní plemena, švýcarští salašníčtí psi a jiná plemena
Sekce 2.1	molossoidní plemena – dogovití psi
Se zkouškou z výkonu	

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Za bezprostředního předka boxerů se pokládá malý, takzvaný brabantský býkohryz. Tehdejší chov býkohryzů spočíval především v rukou myslivců, protože býkohryz sloužil hlavně k lovu. Jeho úlohou bylo uchopit zvěř štvanou psy a přidržet ji do příchodu lovce, který ji skolil. Proto musel mít pes co nejširší tlamu s široce postavenými zuby, aby se mohl důkladně zakousnout a aby mohl zvěř také dobře přidržet. Býkohryzové, kteří nesli tyto znaky, byli pro svoji úlohu nejvhodnější, a proto je majitelé také použili k chovu, který se dříve orientoval především podle činnosti a účelu použití psa. Díky tomu docházelo k chovatelské selekci, jež přinesla psa se širokou tlamou a vyhrnutým čenichem.

CELKOVÝ VZHLED: Boxer je středně velký, hladkosrstý, podsaditý pes krátké a kvadratické stavby těla a silných kostí. Jeho osvalení je suché, silně vyvinuté a plasticky vystupující. Jeho pohyb je živý, plný síly a ušlechtilosti. Boxer nesmí být nemotorný ani těžkopádný, nesmí být ani příliš lehký nebo chrtovitý.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Délka trupu odpovídá kohoutkové výšce, trup je kvadratický, tzn. vodorovná linie dotýkající se hřbetu tvoří s kolmicemi, jež se dotýkají ramenního kloubu a vrcholu sedací kosti, čtverec.
- Hloubka hrudníku vůči kohoutkové výšce: hrudník dosahuje až k loktům. Hloubka hrudníku činí odpovídá polovině kohoutkové výšky.
- Délka hřbetu nosu vůči délce hlavy: délka hřbetu nosu se má k délce temene jako 1:2 (měřeno od špičky čenichu až k vnitřnímu koutku oka respektive od vnitřního koutku oka až k týlnímu hrbolu).

CHOVÁNÍ/POVAHA: Boxer je pes pevných nervů, sebevědomý, klidný a vyrovnaný. Jeho povaha je mimořádně důležitá a je třeba jí věnovat starostlivou péči. Jeho přichylnost a věrnost pánovi a k celé jeho rodině, jeho ostražitost a neohrožená odvaha při obraně osob i majetku jsou odedávna příslovečné. V rodině je nezáludný a otevřený, ale vůči cizím je nedůvěřivý; veselý a přátelský při hře, ale nebojácný, jde-li do tuhého. Snadno se vychovává díky své ochotě se podřídit, díky své energii a odvaze, své přirozené ostrosti a výbornému čichu. Díky své nenáročnosti a čistotnosti je současně příjemným a cenným partnerem pro

rodinu, ale současně také výborným obranářem, společenským nebo služebním psem. Jeho povaha je čestná, bez falše a lstivosti, a to platí i do vyššího věku.

HLAVA:

Hlava propůjčuje boxerovi charakteristický výraz, musí být v dobrém poměru s tělem a nesmí být ani příliš lehká, ani příliš těžká. Tlama by měla být co nejširší a mohutná. Krása hlavy spočívá v harmonickém poměru velikosti tlamy a mozkovny.

Při pohledu z libovolné strany (zepředu, shora nebo ze strany) musí být tlama vždy v dobrém poměru s mozkovnou, tzn. nikdy nesmí být příliš malá. Hlava by měla být suchá, neměla by tedy vykazovat vrásky.

Při zvýšené pozornosti psa se však přirozeně tvoří vrásky na temeni hlavy. Vrásky probíhající od kořene nosu směrem dolů do obou stran jsou naznačeny vždy. Tmavá maska se omezuje na tlamu a musí se zřetelně lišit od barvy ostatních částí hlavy, aby výraz nepůsobil zasmušile.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: Mozkovna je pokud možno štíhlá a hranatá. Je lehce klenutá, není ani kulovitě zkrácená, ani plochá a příliš úzká, týl není příliš vysoký. Čelní rýha je jen slabě naznačená a zvláště mezi očima nesmí být příliš hluboká.

Stop: Čelo tvoří se hřbetem nosu výrazné odsazení. Hřbet nosu nesmí být přehnaně zamáčknutý do čela jako u buldoka, ale nesmí ani spadat.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je široký a černý, velmi lehce vyhrnutý; s velkými nosními otvory. Špička nosu je poněkud výš než kořen nosu.

Tlama: Tlama mohutně vyvinutá ve všech směrech v prostoru, není příliš špičatá, ani štíhlá, krátká nebo plochá. Její tvar ovlivňuje a) tvar čelistí; b) postavení špičáků a c) vlastností pysků. Špičáky musejí být postaveny co nejdále od sebe a musejí být dobré délky, díky čemuž je přední plocha tlamy široká, téměř kvadratická a se hřbetem nosu tvoří tupý úhel. Vpředu je okraj horního pysku na okraji dolního pysku. Nahoru zahnutá část dolní čelisti s dolním pyskem označovaná jako brada nesmí nápadně přechýlat horní pysk, ale nesmí se ani pod ním ztrácet, ale musí být při pohledu zepředu i zezadu dobře vyznačena.

Tlama a řezáky dolní čelisti nesmějí být při zavřené tlamě vidět; při zavřené tlamě nesmí být vidět ani jazyk psa. Dělení mezi horními pysky je dobře patrné.

Pysky: Pysky dotvářejí tvar tlamy. Horní pysk je silný a masitý; dobře vyplňuje prostor vznikající díky větší délce dolní čelisti, přičemž je nesen dolními špičáky.

Čelisti/zuby: Dolní čelist lehce přesahuje horní čelist a je lehce zahnutá směrem nahoru. Boxer má předkus. Horní čelist dobře nasazená k mozkovně se směrem kupředu zužuje jen nepatrně. Chrup je silný a zdravý. Řezáky jsou řazeny pokud možno pravidelně v rovné linii, špičáky jsou postaveny široce a jsou dobré velikosti.

Líce: Líce odpovídají silné čelisti, aniž by však příliš výrazně vystupovaly. Přecházejí lehkým obloukem do čelisti.

Oči: Tmavé oči nejsou příliš malé, ani vystupující, ani příliš hluboko uložené. Výraz prozrazuje energii a inteligenci, nesmí být hrozivý ani pichlavý. Okraje víček musejí být tmavé.

Uši: Přiměřené velikosti, ponechány v přirozeném stavu; nasazeny na nejvyšším místě temene, v klidu přiléhají k lícím a – zvláště při vzbuzené pozornosti psa – spadají s výraznou vráskou kupředu.

KRK: Horní linie probíhá v elegantním oblouku od dobře vyznačeného týlu ke kohoutku. Měl by být značné délky, kulatý, silný, svalnatý a suchý.

TRUP:

Kvadratický. Trup stojí na silných a rovných končetinách.

Kohoutek: vyznačený.

Hřbet: Včetně bederní partie krátký, pevný, rovný, široký a silně osvalený.

Zád: Lehce sloněná, ploše klenutá a široká. Pánev dlouhá a zvláště u fen široká.

Hrudník: Hluboký, dosahuje k lokti. Hloubka hrudníku odpovídá polovině kohoutkové výšky. Dobře vyvinuté předhrudí. Žebra dobře klenutá, ale ne sudovitá, dosahující daleko dozadu.

Spodní linie: Probíhá v elegantním oblouku směrem dozadu. Krátké pevné slabiny lehce vtažené.

OCAS: Nasazen spíše výš. Ocas ponechán v přirozené podobě.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY: Hrudní končetiny jsou při pohledu zepředu rovné, paralelně postavené a jsou silných kostí.

Plece: Dlouhé a šikmé. Pevně spojené s hrudníkem; neměly by být příliš mohutně osvalené.

Nadloktí: Dlouhé a uložené v pravém úhlu s lopatkou.

Lokty: Nejsou příliš silně přitisknuté ke hrudníku, ani vybočené (odstávající).

Předloktí: Svisle postavené, dlouhé a se suchými svaly.

Přední nadprstí: Silné, dobře vyznačené, ale ne odulé.

Tlapy hrudních končetin: Malé, kulaté, uzavřené; polštářky silné a tvrdé.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Velmi silně osvalené, velmi svaly pevné a plasticky silně vystupující. Při pohledu zezadu jsou pánevní končetiny rovné.

Stehno: Dlouhé a široké. Úhel kyčelního kloubu a kolene pokud možno co nejméně tupý.

Koleno: Ve volném postoji by mělo dosahovat co nejdále kupředu tak, aby se dotýkalo svislice spuštěné z kyčelního hrbolu k zemi.

Bérce: Velmi svalnaté.

Hlezo: Silné, dobře vyznačené, ale ne odulé. Úhel činí zhruba 140 stupňů.

Tlapy pánevních končetin: Poněkud delší než přední tlapy, uzavřené; silné polštářky tlap se tvrdou kůží na polštářcích.

CHŮZE/POHYB: živý a plný síly a ušlechtilosti.

KŮŽE: Suchá, pružná, bez vrásek.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká, tvrdá, lesklá a dobře přiléhající.

BARVA: Žlutá nebo žíhaná. Žlutá se vyskytuje v různých odstínech od světle žluté až po tmavou jelení červeň; nejkrásnější barva však je někde mezi těmito extrémy (červenožlutá). Černá maska. Žíhaná varianta má na žlutém podkladě (viz výše) tmavé nebo černé žíhání probíhající ve směru žeber. Základní barva a žíhání se musí od sebe navzájem jasně odlišovat. Bílé odznaky není třeba zcela zatracovat, mohou být dokonce opravdu přitažlivé.

VÝŠKA: Měřeno od kohoutku přes lokty k zemi:

Psi: 57 až 63 cm

Feny: 53 až 59 cm

HMOTNOST:

Psi: nad 30 kg (zhruba při kohoutkové výšce 60 cm)

Feny: nad 25 kg (zhruba při kohoutkové výšce 56 cm)

VADY:

Každá odchylka od výše jmenovaných bodů musí být považována za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru se stupněm odchylky.

- Chování a povaha: agresivita, zlá povaha, záłudnost, nespolehlivost, nedostatek temperamentu, zbabělost.
- Hlava: nedostatek v ušlechtilosti a výrazu, zasmušilý výraz, hlava podobná pinčovi nebo buldoku, slintavost, ukazování zubů nebo jazyka, příliš špičatá nebo lehká tlama, spadající hřbet nosu, játrový nebo šedý nos, světlá nosní houba, takzvané dravčí oko, nepigmentované okraje víček; u nekupírovaných uší: třepetající se uši, zpola postavené nebo postavené uši, uši růžicově složené; úzká dolní čelist, šikmá řada řezáků, chybné postavení zubů, slabě vyvinuté zuby, nedostatečně vyvinutý chrup následkem nemoci.
- Krk: krátký, tlustý, volná kůže na hrdle.
- Ttup: příliš široká a nízká fronta, prověšený trup. Kapří hřbet, spadající hřbet, hubený hřbet, dlouhá, štíhlá, silně prověšená bedra, slabé spojení se zádí, klenutá bedra, spadající záď, úzká pánev, prověšené břicho, příliš silně vtažené slabiny.
- Ocas: nízko nasazený ocas, zalomený ocas.
- Hrudní končetina: francouzský postoj, volné plece, volné lokty, slabé přední nadprstí, zaječí tlapy, ploché tlapy s roztaženými prsty.
- Pánevní končetina: slabé osvalení, málo úhlená nebo přeúhlená pánevní končetina, křivé nohy. Sudovitý postoj, kravský postoj, úzké paty. Paspárky, zaječí tlapy, ploché tlapy s roztaženými prsty.
- Pohyb: kolébavý pohyb, málo prostorný, mimochod, vázaný strnulý pohyb.
- Barva srsti: maska přesahující tlamu. Příliš husté nebo jen ojedinělé žíhání. Špinavá základní barva. Slévající se barvy. Nehezké bílé odznaky jako například zcela bílá nebo ze strany z poloviny bílá hlava. Jiné barvy a zbarvení, u nichž bílá pokrývá více než třetinu těla.

Pozn.: Psi musejí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí zcela v šourku.